

Medvěd Medojed

V jednom lese žil mlsný medvěd
zvaný Medojed a miloval med.
Jednou se mu zdál zvláštní sen:

Že už je ráno, bílý den.

Chystá se snídat a má hlad,
plást medu od včel by moc rád.
Snědl by i dva, tři, nebo víc,
však jeden je lepší nežli nic.

Nenašel plást medu ani jediný
k snídani měl jen tři maliny.
Za chvíli měl ještě větší hlad,
už nemá co žrát, co má dělat?
V břiše mu kručí jako o závod,
na hladovou krizi nemá návod.
Chvíli ho slyšíme rozmrzele bručet.
Pak uslyší divoké včely bzučet
a nad sebou je vidí letět.
Hlavou mu probleskne skvělý nápad!
Poběží za nimi k jejich úlu a snad
na prosbu mu trochu medu nechají.
Ale co když mu včely žádný nedají
a do čenichu jej zbodají?
Musí je sledovat a jejich úl vypátrat!
Pak počká až půjdou spát!
A pak? Půjde si ukrást sladký med!

Medvěd bez meškání vyrazil v před!
Dokázal myslet jen na ten med.
Utíká a klopýtá, cestou necestou,
přitom se diví, jak rychlé včely jsou.
Náhle se zastaví, stojí před ním houští.
Do jakého dobrodružství se to pouští?
Když vybíhal za divokých včel rojem,
ještě netušil, jakým si projde bojem.
Včelí roj však na medvěda nečeká,
ten prolézá houští a běží podél potoka.
Včely mění směr a co pak následuje:
Hladový bručoun potok přeskakuje!
Když se vyřítíl z tmavého lesa ven,
svitem slunce byl zastaven.
Mžourá a vidí, jak pase trávu jelen.
Včely mu zmizely, snad to není past?
Neblahé tušení neumí setřást.
Včely se skryly v koruně stromu,
bez trestu nepůjde Medojed domů.

A nyní každá včela v koruně stromu

*si brousí své žihadlo.
Medvědovi srdce do kalhot spadlo!*

„Štíp! Au! Pomoc! Jemine!“
Včelí nadílka dnes médu nemine.
Najednou se k lesu otočí,
aby viděl, odkud na něj včely útočí!
Stovky žihadel, není kam utéci!
Marně by se dovolával pomoci!
Prudce se ohnal, aby nálet odrazil,
uklouzl a jako podřatý se svalil.
Popíchaným čumákem o zem narazil!

V tom medvědův divoký sen skončil
a vylekaný Medojed se probudil.
Po strašlivém snu byl plný strachu
a zpocený vyskočil z pelechu.
Najednou uslyšel svědomí hlas!
Opět jsi medvěde včelám chtěl krást?
To, co dnes v noci, chceš prožít zas?
Medvěd je rád, že vše byl jen sen.
Protáhne se a leze z brlohu ven.

Když pak dostal hlad milý medvěd,
už nechtěl ukrást med.
Ani včelí bzučení
nevábí ho k medovému mlsání.
Vždyť za lesem na stráni
rostou sladké maliny. Nebude líný
a zajde si na ně k snídani!

Richard Chmelář ¹⁾

¹⁾
[originál](#)

From:
<https://duhovnipodpora.vzestup.net/> - **Duchovní podpora**

Permanent link:
https://duhovnipodpora.vzestup.net/pismo/poezie/richard_chmelar/medved_medojed

Last update: **23.01.2019 21:57**

